

дигне и ще владѣе надъ далечнитѣ градове и надъ близкитѣ села и паланки съ труда си. И ето при фабриката отваря второ отдѣление—за коприна. Пашкулитѣ се опичали, точили се и тѣй се изкарвала хубава стока, отъ която се прехранвало Търновското население, отъ далечнитѣ и близки села жители на турската империя. Коприната се продавала на цена въ Европа. Пашкулитѣ били дребни отъ японската буба, точили се много тънко—на три жички—и отъ тѣхъ могли да се тъкатъ много финна платове. За това българската коприна се предпочитала предъ всички други коприни. За нашата коприна били отворени всички пазари. Отъ Италия идвали нарочно хора въ Търново да прекупуватъ изработената коприна и да я изпращатъ въ Италия, гдето се приготвяла на хубави платове. Фабриката на Карагѣзовъ била инсталирана по най-модеренъ начинъ, до колкото могло да стане това въ онѣзи времена; всичко необходимо било доставено, за да може да се изработи стока, която да конкурира съ европейската. Обработвалъ се добре пашкултъ и трудтъ на българската ржка се разнасялъ по свѣта, срещу което се получавали пари, за да осигурятъ щастливото преживѣване на търновчанина и на българина. Почнали да се разтварватъ сурови стоки, а да се тварятъ обработени, и българскиятъ керванъ, който замѣнялъ тогава и желѣзници, и авто-